

בתי המשפט

תק 007694/06

בית משפט לתביעות קטנות ת"א

תאריך: 03/01/2007

בפני: כב' השופט אביחי דורון

התובעת

פרץ יוכבד

בעניין:

נ ג ד

הנתבעת

עיריית ר"ג - אגף תברואה

התובעת בעצמה

נוכחים:

מטעם הנתבעת: מר קרוואני אלי

פרוטוקול

התובעת מוזהרת כחוק ומעידה:

חוזרת על כל האמור בכתב התביעה. כל האמור בכתב התביעה אמת. כשהרכב שלי נגרר על ידי הנתבעת מצבו היה מצויין. מציגה לבית המשפט תמונות של הרכב שלי ותמונות של הרכבים הנטושים.

נציג הנתבעת מוזהר כחוק ומעיד:

חוזר על כל האמור בכתב ההגנה. כל האמור בכתב ההגנה אמת. לשאלת בית המשפט, תחת איזו סמכות גררנו את הרכב, אני משיב שהרכב עמד ולא זו ממקומו קרוב לשלושה חודשים. מציג חוק לפיו אסור להעמיד רכב מעל שלושה חודשים ללא תזוזה.

התובעת:

אני כל הזמן מזיזה את הרכב. לשאלת בית המשפט, כמה זמן לפני הגרירה בפעם האחרונה הזזתי את רכבי, אני משיבה שאני מדי פעם מזיזה את הרכב, כל הזמן, יוצא לי פעם בשבוע, פעם בכמה ימים. זה גם לא בריא לרכב, אין דבר כזה. אני עובדת ברחוב ליד בן גוריון, כך שאני לא צריכה את הרכב כדי לנסוע לעבודה. יש לנתבעת סיבה לגרור. הוא לא שם לי שום מכתב על הרכב, אני כל יום רואה את הרכב. באותו יום כשראיתי שהוא נעלם עשיתי 1001 טלפונים. יש לי טלפונים בעירייה, כלומר בתו החנייה יש את כל הפרטים. לא עשו מאמץ להביא את זה. כתוב שאני צריכה לשלם קנס עבור הגרירה, אך אמרו לי בפירוש שהם עשו טעות ולא שילמתי כלום. זה כתוב. הם אמרו: "קחי את הרכב, עשינו טעות". גם המנהל שלו אמר את זה. כתוב בסעיף שלהם שהם לוקחים את הרכב למגרש – הם לא אמרו לי שהרכב נמצא שם, רק אחרי המון טלפונים הודיעו לי את זה. כתוב גם שבתנאי שישולמו הוצאות העירייה. אך כאמור את זה לא שילמתי כי הם הודו שהם עשו טעות. בנוסף כתוב גם שבתנאי מסויים העירייה רשאית למכור את הרכב – וזו כנראה הסיבה.

נציג הנתבעת:

פעמיים נשלחו התראות לתובעת, מציג הוכחות על כך, זה נשלח לה בדואר רשום, אך היא לא התייחסה. מציג את ההודעה שכן הושמה על רכבה. אני עצמי שמתי את ההודעה אותה אני מציג כעת על רכבה.

התובעת:

עבדי עצמו אמר שזו טעות ולא נשלחה לי הודעה.

בתי המשפט

תק 007694/06

בית משפט לתביעות קטנות ת"א

תאריך: 03/01/2007

בפני: כב' השופט אביחי דורון

נציג הנתבעת:

בעלה הוציא את הרכב ואמר שאין לו שום טענות נגד העיריה – מציג הודעתו.

התובעת:

אך בעלי התכוון שאין טענות לגבי שלמות הרכב.

נציג הנתבעת:

כדי להביא את הרישיונות זה אורך כחודש, כלומר מי הבעלים. חודש לפני ראיתי את הרכב וגררנו אותו רק חודשיים אחר. היא לא נענתה למכתב ששלחנו בדואר רשום – אותו אני מציג. **לשאלת בית המשפט**, איך אני יודע שהרכב לא הוזז ממקומו 60 יום, אני משיב שהיא לא נענתה למכתב. אני שואל איך לקחנו את הרכב מאותו מקום שראינו אותו בו בפעם הראשונה.

פסק דין

על פי סעיף 8א(א) **לחוק שמירת הניקיון התשמ"ד-1984**, רשאית הרשות המוסמכת להורות על גרירת רכב ממקומו אם "הושאר ברשות הרבים במקום אחד במשך תקופה העולה על 60 ימים". התובעת מוסרת שהיא עובדת בסמוך לביתה ולכן אינה משתמשת ברכבה לצורך נסיעה למקום עבודתה, אולם היות שהדבר "אינו בריא לרכב" התובעת מזיזה את רכבה מדי פעם, לפחות פעם בשבוע, ומשתמשת בו לעיתים.

התובעת הצגיגה לפני תמונות של רכבה וכן צירפה לכתב התביעה שהגישה צילום של רישיון הרכב, מדובר ברכב אשר עבר טסט ורישיונו היה בתוקף בזמן בו נגרר על ידי העירייה. מדובר ברכב שנראה במצב חיצוני סביר ומעלה.

את סעיף 8א(א) לחוק האמור יש לפרש על פי תכליתו של החוק. תכליתו של **חוק שמירת הניקיון** הינה – כלשונו – שמירת הניקיון, על בסיס חוק זה מוטלת סנקציה על אנשים המשליכים, לדוגמא, פסולת מרכב לרבות בדלי סיגריות, וגם סעיף זה מטרתו למנוע מצב בו גרוטאות רכב או אף כלי רכב שאין בהם שימוש אך אינם עולים כדי הגדרתם כ"גרוטאה" לפי החוק, לא ילכלכו או יזהמו את חוצות הערים, לא יפגעו ברושם הכללי של חוצות העיר, ויתרמו על דרך זו את חלקם לניקיונה של העיר ולמראיתה.

מדובר בסעיף חוק דרקוני, די בכך שאדם נוסע לחו"ל לתקופה בת 90 יום, לאחר שעברה מיכסת 60 הימים המאפשרת לרשות המקומית לגרור את רכבו של אדם על כל ההוצאות והתוצאות הכרוכות בכך, כדי שלרשות תקום הזכות לבצע את הפעולה שהחוק מסמיך אותה לעשותה.

משכך יש לנהוג בחוק זה במשורה בסבירות ובאופן מידתי. ככל שהחוק פוגע יותר בזכויות האזרח וביכולתו לעשות בענייניו הפרטיים – גם אם הם מונחים ברשות הרבים כגון רכב חונה – כך יש לפרש את היכולת לבצע פעולה על פיו בצמצום, וכך יש להחמיר בדרישות הראייתיות אשר על הרשות המבצעת לעמוד בהן על מנת להוכיח שרכשה את סמכותה לביצוע הפעולה כדין.

קל וחומר כאמור כשמדובר במצב שבו אדם מחנה את רכבו, רכבו, בסמוך לביתו, באופן שכל אדם נוהג לעשותו, החוק אינו מטיל חובה על אדם להשתמש ברכבו, ולו היה מטיל חובה כזו היה נחשב כחוק שאינו

בתי המשפט

תק 007694/06

בית משפט לתביעות קטנות ת"א

תאריך: 03/01/2007

בפני: כב' השופט אביחי דורון

- 1 חוקתי. אולם בדרך עקיפה המאפשרת לרשות לנקוט פעולה כנגד רכבו של אדם אם כאמור "הושאר
- 2 באותו מקום תקופה העולה על 60 יום", יהוייב אדם לעשות שימוש ברכבו ולכלל הפחות להזיזו ממקומו
- 3 ולו כדי מטר אחד.
- 4
- 5 אני סבור שבמקרה זה פירשה הנתבעת את החוק באופן דווקני מאוד, כאילו הוא מאפשר לה סמכות להזיז
- 6 כל רכב באשר הוא אשר נותר במקומו מעל 60 ימים ללא קשר לפגיעה אשר פוגע אותו רכב בתכליות
- 7 לשמן חוקק החוק.
- 8
- 9 מעבר לכך, בתשובה לשאלת בית המשפט כיצד יודע נציג הנתבעת כי רכב התובעת לא הוזז ממקומו
- 10 במשך לפחות 60 יום, ענה נציג הנתבעת שבלתי סביר הוא שהתובעת החנתה רכבה עת נגרר ממקומו על
- 11 ידי הנתבעת, באותו מקום בדיוק בו נחזה עומד 90 ימים קודם לכן.
- 12
- 13 נאמן לדבריי הקודמים אני סבור שעם כל הכבוד אין בתשובה זו כדי לספק ראייה לכך שבמשך כל אותה
- 14 תקופה לא הזיזה התובעת את רכבה ממקומו, וכאמור גם לו היתה התשובה מפורטת יותר, נוכח
- 15 הדרגוניות בה מטפל החוק ביכולתו של אדם לעשות ברכושו כרצונו, עדיין היתה דרגת הראייה הנדרשת
- 16 בעיניי גבוהה מזו המסופקת.
- 17
- 18
- 19 בהתחשב בכל האמור לעיל, אני קובע שהנתבעת ביצעה את הגרירה ללא סמכות, ולפיכך, אני מחייב את
- 20 הנתבעת בהוצאות התובעת על סך 1500 ₪ ועוד הוצאות כלליות על סך 500 ₪, סה"כ 2000 ₪ אשר
- 21 ישולמו לתובעת בתוך 21 יום מהיום.
- 22
- 23 בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 15 יום מיום קבלת פסק הדין.

ניתן היום י"ג בטבת, תשס"ז (3 בינואר 2007) במעמד הצדדים הנוכחים.

אביחי דורון, שופט

007694/06תק 320 הילה